

Bir Delinin Sonbaharı

– Şahan · 21 Ekim 2014

Hava çok soğuk
Gözlerim yaşlı
Aklımda uykusuzluk
Ruhum çok yaşlı

Isıtmıyor güneş
Ağızlar dolusu buhar
Ben yürüyen bir leş
Verecek nefes mi var?

Eli kulağında artık kışın
Ağaçlar yine çıplak
Kuzgunun didiklediği başın
Kime ne faydası olacak

Sabah esen rüzgar
Hatırlatır yaşamı
İçi çürümüş mezar
Bu sabahın akşamı

Tek yapraklı bir dal
Güzün son kahramanı
Son araç dört kollu sal
Ne yaparsan yap zamanı

Bu sabah ılık hayret
Direniyor bazı çiçekler
Ağzımda çürümüş et
Pusuda vahşi köpekler

Başı karla kaplı dağ
Gelen kışın alameti
Kafamda zehirden ağ
Yaşanılanların nedameti

Etrafın en yaşlı çamı
Nasıl mağrur ve dik
Cansız eller tutmuş paçamı
Gururum didik didik

Bak nasıl çalışmakta karınca
Ağzında devasa bir yaprak
Gölgeler ruhuma atmış kanca
Ölüyü öldürecek (!) boğarak

Toprağa çöktü hüznün
Bir de kızıl kahve yapraklardan bir yorgan
Lime lime o arsız yüzün
Sırtışı hala pis, gözbebekleri kaygan

Rüzgarları taşıyan nehir
Yağmurla beslenmiş coşkulu
Yüreğime akıtılan zehir
Yapacak beni nefsin kulu

Serin bir yağmur
Karşılarken güz gecesini
Özümde bulunan çamur
İnkarda ruhumun abecesini

Bahçede bir kış gülü, eflatun
Taşımakta kokusunu sabah yeli
Tembel bedenim çok yorgun
Ruhumsa akli başında bir deli...

Mehmet Şahan